Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VIII * nr. 39 (495) sîmbătă 12 mai 1956 * 4 pag. 15 bani

Curaj, băieți!

E plăcut să cutreieri locurile în goana calului. Dar pînă atunci trebue să înveți să călărești, lucru care, cel puțin la început, nu e chiar ușor ★

POVESTIRI DIN PETREU

Petreu e o comună nici mare, nici mică, din regiunea Oradea. Astăzi, am vrea să vă vorbim despre pionierii de la școala romînă din Petreu. Pe acești pionieri, cum să vă spun, îi pasionează multe: munca pe lotul școlar, activitatea artistică, activitatea sportivă, cercul de prieteni ai cărții... Dar e cu putință să vorbești despre toate deodată? Firește că nu. Să alegem atunci din acestea... Ce să alegem? Hai să vorbim, de pildă, despre cercul de prieteni ai cărții și despre sport. Două activități foarte diferite, așa ca să fie toată lumea mulțumită.

Tinerii folcloriști

După cum vă spuneam, pionierii din Petreu, cei din clasa a VII-a, au un cerc de prieteni ai cărții. Aci se discută felurite probleme de literatură. Dar membrii cercului sînt în același timp pasionați căutători ai comorilor de poezie și înțelepciune izvorîte din popor. Astfel că nu ne-a mirat deloc subiectul uneia din adunările lor: „Din creațiile poporului“.

Ne aflăm prin urmare în clasa a VII-a, tocmai în clipa cînd Boicu Cornelia încheie referatul cu titlul de mai sus. Apoi urmează discuții. Dar aceste discuții sînt cam ciudate. În loc de obișnuitele aprecieri asupra referatului asistăm la un... duel de ghicitori, strigături și cimilituri în toată regula. Combatanții cei mai aprigi, par a fi Gavril și Vlaicu.

— Ce stă pe apă și nu se udă? — trîntește Gavril o ghicitoare.
— Gîsca!
— Rața!
— Pe naiba! Umbra...
— Bătrîna grasa, umple casa — îi răspunde Vlaicu cu altă ghicitoare.
— ??...
— Lampa — răspunde tot el.

Și așa se încrucișează ca fulgerul ghicitorile.

— Am o nuia vîjia.
Ocolesc lumea cu ea (gîndul)
— Țac, țac prin copac
Fîș, fîș, prin păiș (coasa)

Apoi Gavril „îi zice“ o strigătură de nuntă, culeasă de el:

Pe ulița noastră-i tină
Mireasa-i ca și-o lumină;
Pe ulița noastră-i tău (băltoacă)
Mirele-i ca și-un birău (delegat de sat)

La asta Vlaicu îi răspunde cu o strigătură nouă, creiată de popor:

... șiret ca un vulpoi
Și ar vrea din nou război
Cine-l știe și cunoaște
Dator e ca să-l demaște

Nu-i greu de ghicit cui i se adresează.

Către sfîrșit, cînd strîngătorii de ghicitori, strigături și cimilituri osteniră, Ioan Iorgovan și Ilencuța Șandrului citiră împreună creații populare de o neasemuită frumusețe.

Acum, așa precum ne-a fost învoiala, o să vă povestim despre...

CERCUL SPORTIV

...Și cum cercul sportiv e mare și cuprinde multe activități, iată, din toate, am ales o întîmplare care, după părerea noastră, merită a fi ascultată.

E vorba despre Pop Liviu, Lața, Horgoș, Vașadi Elisabeta, Onuț Grațian și Gal Silvia. Aceștia toți alcătuiseră un colectiv ca să concureze împreună la probele F.G.M.A. Asta însemna: ori o cuceresc toți, ori nici unul.

Numai că socoteala de-acasă nu se potrivește cu cea din tîrg. Cînd antrenamentele mergeau mai bine, hop, un accident. S-a îmbolnăvit Pop. Era bolnav serios, avea nevoie de operație la coloana vertebrală. Ce era de făcut acum? Unii se gîndeau să-l scoată din colectiv. Ceilalți însă s-au împotrivit:

— Am pornit la drum cu Pop? Ei, cu el trebuie să ajungem la capăt.

După cîtva timp Pop s-a reîntors la școală. Era cam slăbit și arăta rău. Nu i-au spus firește nimic despre F.G.M.A. Dar la primele antrenamente, Pop veni. Copiii constatară cu bucurie că el nu-și pierduse în întregime „forma“. Unele probe le executa chiar foarte bine. Dar cînd era vorba să se îndoaie de șale, ei, aici se schimba povestea.

Într-o zi, au ținut sfat, fără el.

— Pop trebuie lăsat în pace — au zis cîțiva băieți.

— Ba poate fi antrenat — le-a tăiat-o scurt Lața.

— Și dacă o să-i căşunăm vreun rău?

— Să întrebăm pe tovarășul profesor de educație fizică și pe doctorul școlii.

...Și spre marea lor mirare au aflat că aceste exerciții nu numai că nu-i vor face rău ci, dimpotrivă, vor grăbi vindecarea.

Bineînțeles, n-a mers chiar atît de ușor. Copiii îl îndoiau apăsîndu-i spatele cu mîna. Pop simțea junghiuri nesuferite în șira spinării. Îi lăcrămau ochii, dar nu zicea nimic. La săritura în înălțime îi dădeau sfoara mai jos și-i ziceau apoi că a sărit mai mult. Încetul cu încetul, încrederea îi reveni. Curînd putu să meargă și la patinaj, iar exercițiile 6 și 8 le executa mai ușor.

Și? Aci povestirea noastră se oprește pentru că am ajuns la sfîrșit: colectivul întreg a luat insigna F.G.M.A.

A. WEISS

UN LEAC BUN

Pionierii țineau cu tot dinadinsul să îndrepte lucrurile. Prea îi făcuseră de basme Oros, Baicu, Steflic și alții de felul lor, care erau certați ba cu învățătura, ba cu disciplina.

Ce-i drept, gazeta de perete nu prea i-a scărmănat, fiindcă și ea de-abia își ducea zilele.

Ceea ce voiau să facă acum pionierii era o treabă nouă, la care nu prea se pricepeau. Și, cum e și firesc în asemenea cazuri, insuccesele se iveau la tot pasul. Primul necaz a fost cînd s-au dus la bibliotecă să caute material. Au răsfoit zeci de reviste, însă n-au găsit nimic să le placă. Au mai căutat și prin cărți, dar tot degeaba.

Deodată, unul dintre pionieri dădu revistele la o parte și privi țintă la președintele unității.

— Ascultă! Ce-ai zice... ce-ai zice dacă am începe să scriem noi textele?

— No-oi? se minunară ceilalți.

Președintelui unității însă îi plăcuse ideea.

— Și de ce nu? Dacă o să ne străduim, o să putem scrie! Despre școală...

Ieșiră în grabă din bibliotecă și dădură fuga la instructor.

Din acea zi în școală a început să se înjghebe o brigadă artistică. Colectivul ei nu era mare, să fi avut 15—20 de pionieri, însă erau cu toții atît de stăruitori la repetiții, încît nu încăpea îndoială că munca lor avea să fie încununată de succes.

Afișe scrise cu litere de o șchioapă atrăgeau privirea de cum intrai în clasă. Brigada artistică de agitație își anunța prima reprezentație.

Pentru cei mai mulți, această veste a fost o surpriză, așa că, la ora fixată, sala era plină. Se aflau acolo și Baicu și Steflic — împinși de curiozitate, desigur. Dacă ar fi știut ce le pregătise brigada artistică!...

Programul începu. Prezentatorul vorbi despre fruntașii la învățătură și în activitatea pionierească, iar corul și orchestra cîntară cîteva melodii în cinstea lor.

Să nu vă închipuiți însă că cei codași n-au avut și ei partea lor. Cîntece pe melodia lui „Marinică“ sau a lui „Gigel“, pe versuri care vorbeau despre năzbîtiile lor.

Pe cînd se reprezenta sceneta „Codașul somnoros“, o parte din copii parcă dispăruseră. Erau cei „cu musca pe căciulă“, care se făcuseră mici, mici de tot.

Au mai trecut la rînd cei nedisciplinați și colectivul gazetei de perete, care uitase de foarte multă vreme să mai schimbe articolele. Adevărul e că, de atunci, lucrurile s-au mai îndreptat. Acum, dacă ai întreba un pionier de la Școala de 7 ani din comuna Popești, regiunea Oradea, despre brigada lor artistică, ți-ar spune că a făcut adevărate minuni. I-a îndreptat și pe Baicu și pe Oros. Gazeta de perete are întotdeauna articole noi, iar cei care mai uită să învețe este de-ajuns să-și amintească de brigada artistică, și se pun îndată pe învățat.

D. FREAMAT

OAMENI pe SCHELE

Tot mai des, pe străzile orașelor noastre întîlnești un aspect care a început să ne fie familiar, obișnuit: oameni care se mută. E ceva plăcut și vesel. Ei, dar tu, micule cititor, care n-ai apucat anii aceia de demult, ani de obidă și sărăcie, nu știi ce însemna pe vremuri mutatul. Tabloul era trist și cutremurător: sub ploile de toamnă, reci, un camion prăpădit, tras de o mîrțoagă, purta din mahala în mahala o mînă de boarfe vechi, o masă descleiată și 3—4 plozi în zdrențe, supți de foame. Tatăl familiei,

cu chipul cenușiu și brăzdat, cutreiera cocioabele în căutarea unui proprietar mai „omenos", care să-l primească cu chirie mică sub acoperiș... Așa era ieri.

Și ce schimbare, ca în basme, azi! In fiece săptămînă cîteva familii de muncitori părăsesc cămăruțele vechi și strîmte în care au stat și se mută cu alai și veselie în case noi, moderne și spațioase, cu ferestre mari, prin care aurul soarelui intră în voie. Case din acestea se construiesc tot mai multe. Și nu numai case: cartiere întregi. Și oamenii se mută. Găsesc pereți albi, surîzători, camere largi, cu parchet pe jos, băi de faianță, calorifer...

Cum s-au înfiripat toate aceste minuni frumoase? S-au ivit prin truda și hărnicia de zi și noapte a constructorilor.

Grea și complicată e munca constructorilor, dar nespus de interesantă, vie. Oamenii aceștia sosesc într-o bună zi cu uneltele lor, înalță schele, zidesc, toarnă beton, umplu strada de freamăt și cîntec. Robotesc cu mistriile acolo, în slava cerului (de jos îți par mici cît gîzele), forfotesc fără teamă pe schele, în scîrțîitul scripetelor, zidesc, zidesc...

Și într-altă zi își string uneltele și se îndreaptă spre alt șantier. Iar în urma lor rămîne casa cea nouă, albă și primitoare, în care cîteva familii cu copii, tați, mame și bunici își vor duce de acum viața. Viață plăcută în casă nouă!

Iată ce minune săvîrșesc constructorii.

Zilele trecute, am întîlnit iarăși un băiat și o fetiță care, la intrarea unui bloc nou-nouț, se dădeau jos dintr-un autocamion cu bagaje. Unul cu o pisică în brațe, celălalt cu aparatul de radio, lucrurile cele mai „fragile" din gospodărie. Intîlnirea aceasta m-a îndemnat să adun negreșit cîteva frînturi din frumoasa muncă a constructorilor...

București, strada Dionisie Lupu Nr. 4. Pînă mai ieri a fost aici un loc viran. Și uite, acum a crescut, ca din pămînt, scheletul de beton al unei case din care sus, la ultimul planșeu, răsar ca o pădure capetele de grinzi și fiarele de armătură. Un furnicar de oameni a năpădit acest gigant crescut din mîinile lor: zidari, dulgheri, fierari. Printre aceștia l-am aflat pe inginerul Tănase Dumitru, conducătorul șantierului. Un om tînăr încă, voinic, cu haină simplă, albastră. In cămăruța lui de „campanie", mică și modestă, din spatele șantierului, mi-a deslușit clădirea viitoare. Cu un deget pe planurile desfășurate și cu o mînă tăind linii precise și vii în văzduh m-a făcut să văd tot ce va fi aici. Vedeam cu adevărat, fiindcă omul care istorisea avea în el forța și încrederea extraordinară a celui care construiește, care creează...

„Șase etaje... 26 de apartamente... camere, bucătării, băi, terase". Șeful construcției m-a condus apoi prin pădurea de cofraje, stîlpi de susținere, scări și schele, pe unde-s împînziți oamenii.

Brigada de zidari lucra tocmai în adîncuri, la zidurile subsolului. Conducătorul lor e candidatul de partid Nicolae Șumnea. Un zidar cu mîini de aur. Din mîinile lui se înalță peretele ca în poveștile copilăriei. Și nici nu ți-ar veni să crezi, văzîndu-l cît de calm lucrează. Dar calmul acesta e doar un înveliș necesar al pasiunii. Zic bine „pasiune", fiindcă omul acesta clădește și cu inima, nu numai cu mîinile. Cum să nu lucreze așa, cînd Șumnea Nicolae, în anii lui de amară ucenicie, înnegurați de mizerie și bătăi, a avut de multe ori drept adăpost doar cerul gol...

Acum, soția și copilul lui Șumnea locuiesc într-o casă frumoasă, luminoasă. Și el clădește, clădește fericit case pentru alți oameni muncitori ca el.

După un drum destul de neobișnuit și cu exerciții de echilibristică, am ajuns sus, pe ultimul planșeu. Și acolo, surpriză: am găsit un grup de băiețandri gălăgioși. I-am identificat după șepcile lor cu banderolă albastră: elevi la școala profesională. „421 Construcții", mi-au precizat ei. Am făcut cunoștință. Unii dintre ei — Marin Constantin, Mogoș Cornel, Vasiloiu Gheorghe — au purtat pînă mai ieri cravatele roșii. Acum sînt fierari-betoniști. Sub ochiul priceput al meșterului Ioniță Manea, își fac practica aici, sus, învățînd să mlădieze barele de fier, „inima betonului". S-au obișnuit cu înălțimile, chipurile lor sînt arse de vînt, ochii strălucitori...

Blocul vecin cu construcția noastră e mai vechi și mai înalt. Se uită parcă cu un obraz cenușiu și neîncrezător la „puiul" de cărămidă roșie care crește, crește...

Să n-aibă teamă: puiul crește repede. Il va ajunge și-l va întrece poate. Și vor fi frați. Asta se va întîmpla curînd: terminarea clădirii e prevăzută pentru 31 decembrie, dar constructorii au de gînd s-o dea în folosința locatarilor pînă la 7 noiembrie.

Inainte de acea sărbătoare, 26 de familii de muncitori se vor muta în noile

apartamente și se vor bucura tații, mamele, copiii, bunicii. Iar făurarii cu praf de cărămidă în gene ai inginerului Tănase Dumitru vor fi departe, pe alte schele, zidind alte acoperișuri, alte bucurii, altor oameni...

Vasile MĂNUCEANU

Scrisoare din Republica Cehoslovacă

Puiul de barză

Cîinele, motanul, cocoșul, iepurele de casă, rățoiul, sînt animale pe care ne-am deprins să le întîlnim în bătătură. Eu le-am întîlnit în altă parte. Știți unde? La teatru!...

M-am așezat pe un scaun aproape de scenă, așteptînd nerăbdătoare să înceapă piesa.

Iată, cortina se ridică și am în fața mea o ogradă. In dreapta e cușca lui Oreh, dulău păros și aprig; în mijloc, adîncit într-un coș, toarce un motan. Și somnul său nu poate fi tulburat nici de cotcodăcitul găinii, nici de cocoșul ce-și scapără semeț pintenii. Păsările, aflate cu iepurașul de casă și cu rățoiul

cu tălpi late, reușesc totuși să-l trezească pe motan. Mîniat, acesta își scoate din teacă ghearele ascuțite, gata să înceapă un duel cu toate dobitoacele turbulente. Noroc de Gonza, un băiețaș foarte cumsecade, care curmă sfada, comunicînd o veste mare: toți la un loc trebuie să ajute puiul de barză, care a rămas, sărmanul, orfan.

Țelul nobil face uitate neînțelegerile, și puiul este îngrijit cu dragoste și învățat să zboare. Se apropia doar ziua în care va porni spre zările îndepărtate ale Africii însorite. Puiul de barză își ia rămas bun de la frații din ogradă, promițîndu-le să revină o dată cu primăvara.

In Africa, puiul este salutat cu bucurie de noii prieteni: o familie de maimuțe, un crocodil, un elefant foarte înțelept și un struț care a adus cu el un copil negru, prigonit de un plantator crud.

Puiul de barză le povestește despre frumoasa țară în care s-a născut și despre oamenii buni care trăiesc acolo. Ascultîndu-i povestirile, animalele africane hotărăsc ca la primăvară să pornească toate în Cehoslovacia și, firește, să-l ia acolo și pe micul negru.

Vă închipuiți ce bucurie a fost în ograda noastră cînd și-a făcut apariția ciudatul convoi: maimuțele, crocodilul, elefantul, struțul și micul negru. Gonza a ținut și un discurs de bun venit.

Trebuie să vă spun că toate rolurile din piesă sînt interpretate de pionieri. Vreți să știți cum au ajuns ei să joace piesa? Teatrul „Julius Fucik" a luat sub patronajul său cercul de artă dramatică al Casei pionierilor din orașul Brno.

Piesa „Puiul de barză" de Pincevski se joacă cu mult succes și pionierii sînt răsplătiți la fiecare spectacol cu multe aplauze.

Kvetoslava LOVECIKOVA

„Sarea pămîntului"

Filmul american „Sarea pămîntului" înfățișează un fragment din lupta poporului american împotriva exploatării. Povestea realizării acestui film, este și ea interesantă. Creatorii filmului au fost lipsiți de aparatura tehnică necesară, artiștii au fost amenințați că dacă vor participa la realizarea lui, nu li se vor mai acorda alte angajamente. Artista Rosaura Revueltas a fost singura care, înfruntînd toate amenințările, a rămas să joace în film. În cele din urmă, artista a fost expulzată din Statele Unite. În ciuda tuturor greutăților pe care le-au înfruntat creatorii, filmul, „un adevărat sol al poporului american" — după cum scrie ziarul Daily Worker — a fost terminat. Subiectul filmului este inspirat de evenimente adevărate, desfășurate în timpul unei greve a muncitorilor de la o mină din statul New-Mexico. Este jucat de însăși minerii care au luat parte la grevă, și de soțiile lor. „Sarea pămîntului" ne prezintă un aspect din viața de familie a minerilor. Ne face cunoștință cu soția și copiii minerului Ramon Quintero, cu viața lor de lipsuri și de griji. Imaginea omului simplu care se hotărăște să lupte pentru drepturile lui, înfățișarea unor soluții reale pentru stăpînirea acestor drepturi sînt probleme cu totul noi în cinematografia americană. Ele reprezintă un succes remarcabil al filmului care la al 8-lea Festival cinematografic internațional a luat Premiul mare.

Un moment din viața familiei Quintero

Voi cum vă pregătiţi copii?

După amiază de primăvară

Strada Ana Ipătescu te poartă la capătul Tîrgu-Jiului. Casa cu nr. 109 este ultima gospodărie de pe această stradă. Aici stă Gagiu Alexandru, din clasa a V-a B.

După cum se vede de la prima ochire, nu e unul din familia Gagiu care să nu aibă o treabă.

Nici Alexandru nu stă degeaba. I-a ajutat niţeluş mamei, s-a şi odihnit puţin şi acum dă zor să-şi facă lecţiile pe a doua zi.

— Alexandru, du-te cu vitele la păscut.

Rugămintea aceasta a tatălui îl pune pe Alexandru în mare încurcătură. Tocmai astăzi să meargă, cînd are multe lecţii pe a doua zi şi cînd mai trebuie să repete şi la gramatică!

— Marie, o roagă Alexandru pe sora lui mai mare, du-te tu cu vitele la păscut. Am mult de învăţat. Mîine mă duc eu, dar azi nu pot.

Fără să stea pe gînduri, sora lui Alexandru lasă alte treburi şi se duce cu vitele la păscut. Aşa că Alexandru a putut să respecte în după amiaza aceea planul pe care şi-l propusese. Ispita îl trăgea adesea să iasă în uliţă la joacă. Era doar atît de frumos afară, acum, primăvara... Nu era însă un motiv din pricina căruia Alexandru să vină la şcoală cu lecţia neînvăţată.

Nu se poate spune acelaşi lucru despre Octavian Braia, colegul lui de clasă. Alexandru l-a chemat deseori pe Octavian ca să înveţe împreună. Dar zburdălnicia lui Octavian îl împiedica şi pe el să reziste poftei de joacă. Alexandru şi Octavian stau aproape unul de altul. Aşa că vă propun să-i facem şi lui o vizită.

LA OCTAVIAN

Curtea casei e plină de verdeaţă. E un colţ de grădină curat şi plăcut. In fund, o masă de lemn

bătută în pămînt şi nişte băncuţe. Un loc minunat unde să-ţi faci lecţiile.

In gospodărie însă nici urmă de Octavian. I-am găsit pe bunicii lui singuri, trebăluind.

— Maică dragă, Octavian a plecat cu ghiozdanul să-şi facă lecţiile la un coleg, încearcă să explice bunicuţa.

„Ca să vezi, gîndeam eu, dacă mă luam după Alexandru, aş fi rămas cu părerea că Octavian e un leneş"...

...A doua zi, m-am dus la şcoală să văd cum şi-au pregătit lecţiile prietenii mei. In special eram curioasă să aflu cum a învăţat Braia Octavian.

Ce credeţi?

Braia nu-şi făcuse nici o lecţie în ajun. Hoinărise fără rost cu ghiozdanul în spinare. Aşa s-a făcut că n-a fost în stare să rezolve la tablă o problemă pe care, de fapt, ar fi trebuit s-o lucreze, ca toţi ceilalţi, acasă.

Rubrica de azi vă prezintă din nou întîmplări în legătură cu pregătirea examenelor. De data aceasta, reporterul nostru, Mia Ionescu, vă va povesti despre copiii de la Şcoala de 10 ani, Mixtă nr. 3, din Tîrgu-Jiu.

O comisie neobişnuită...

O singură bancă este aşezată altfel decît celelalte. E banca în care va lua loc comisia.

Preşedintele comisiei este dirigintele clasei. Alături de dînsul iau loc... Băloi Grigore, Buneci Victor, Popescu Nicolae, cîţiva dintre elevii buni ai clasei a IV-a.

După ce s-au consfătuit cîteva clipe, membrii comisiei încep să pună, pe rînd, întrebări celor din clasă.

— Să ne vorbească Bobaru Ion despre povestirea „Etajul 45" de Al. Popovici, rosteşte cu glas răspicat şi puternic unul din „mai marii" comisiei.

Repezit la vorbă, cu glasul răsunător, Bobaru te face să uiţi că statura lui îţi-aminteşte de Statu-Palmă-Barbă-Cot cel din poveste. Cu mici opinteli, Bobaru povesteşte istorioara tristă a micului Tom, băieţelul negru.

Comisia este însă mai pretenţioasă decît s-ar fi aşteptat clasa; nu se mulţumeşte doar cu povestirea, Bobaru trebuie să răspundă şi la cîteva întrebări de gramatică. Comisia îi cere să facă analiza gramaticală a părţilor de vorbire dintr-o propoziţie. Bobaru nu se sperie. Răspunde bine, chiar mai bine decît răspundea la aceleaşi întrebări în cursul anului. Se vede treaba că repetase materia cu multă sîrguinţă.

...A venit şi rîndul lui Buneci Victor. Şi el povesteşte mai întîi o istorioară din carte. O ştiu toţi, doar au citit-o, au studiat-o în clasă. Dar Victor povesteşte atît de frumos, încît băieţii ascultă cu atenţie vorbele lui.

După ce a ascultat pe mai mulţi băieţi, comisia acordă o scurtă

pauză, după care va pune întrebări la matematică.

Acum, în timpul pauzei, membrii comisiei au uitat că sînt „examinatori" şi, împreună cu ceilalţi băieţi, se luptă să înscrie cu mingea un gol într-o poartă imaginară.

Toţi sînt veseli. Adunarea tematică „Moment de examen", pe care au pregătit-o cu grijă încă de săptămîna trecută, a reuşit.

Pe scurt

● *Elevii clasei a V-a B participă regulat de trei ori pe săptămînă la orele de consultaţii pentru limba romînă.*

Pînă acum au repetat aproape în întregime gramatica.

● *O veste care a bucurat întreaga clasă: Tiloi Maria a luat o notă bună la lucrarea de control la limba romînă. Maria a început să înveţe cu mai multă atenţie de cîtăva vreme, iar colega ei de bancă Doina Crivăţ, o controlează mereu în timpul recreaţiilor, cum a învăţat lecţiile.*

● *Cei dintr-a V-a aşteaptă cu nerăbdare să asiste la o adunare tematică deosebit de interesantă. Adunarea aceasta este organizată de clasa a VII-a şi va trata o problemă importantă pentru toţi: problema alegerii unei profesiuni.*

● *Toţi pionierii din Tîrgu Jiu care vor trece cu succes examenul şcolar, se vor bucura de o vacanţă frumoasă.*

La Casa pionierilor se va organiza o tabără orăşenească.

Am aflat că profesorul Marinescu, conducătorul cercului de literatură de la Casa pionierilor, pregăteşte copiilor pentru această vacanţă, multe surprize.

Examen pe lot

Mi-am putut da seama că mulţi dintre copiii clasei a V-a B iubesc cu pasiune botanica. Practica pe lotul şcolar le-a trezit de bună seamă interesul pentru această ştiinţă .Din păcate, pînă acuma n-am putut să facem prea multe lucruri, căci primăvara a venit cam tîrziu prin părţile noastre. Totuşi, micii grădinari n-au aşteptat cu braţele încrucişate sosirea primăverii. Am aflat că Gagiu şi Maria au încercat acasă la ei puterea de germinaţie la seminţe şi au făcut chiar şi mici răsadniţe. Maria a avut chiar prilejul să-şi verifice cunoştinţele de agronomie într-o împrejurare interesantă.

O fetiţă din vecini ,mai mică decît Maria, i-a cerut într-o zi ajutorul.

Ce se întîmplase? Fetiţa semănase grîu în fundul curţii, pe o bucată de pămînt mărişoară. Pămîntul i-l pregătise pentru însămînţare tatăl şi ea voia să-l lucreze şi să-l îngrijească singură mai departe. Mai întîi a însămînţat. A

răspîndit sămînţa în pămînt şi-a îndesat-o bine.

Venea în fiecare zi să cerceteze lotul; era nerăbdătoare să vadă primele fire de grîu. Cu chiu cu vai, au răsărit, firave, cîteva spice de grîu. Supărată, fetiţa a plecat la prietena ei, Maria, să-i ceară ajutorul, Maria a venit de grabă şi a început să scurme pămîntul cu o greblă. Voia să vadă cum fuseseră semănate boabele de grîu.

A descoperit atunci că boabele nu răsăriseră, fiindcă prietena ei le pusese prea adînc în pămînt şi colţul firav de grîu nu putuse să răzbată pînă afară.

Cînd am aflat despre întîmplarea aceasta, m-am bucurat mult. Ea îmi dovedea cît de importante au fost lecţiile practice pe lotul nostru şcolar.

Acesta a fost pentru Maria un examen foarte serios: un examen pe lot.

Eleonora CATUŢ
Prof. de ştiinţele naturii

Să ne împodobim satele şi oraşele

Un adevărat parc

Pretutindeni primăvara e mult de lucru. Sătenii pornesc la arat şi semănat, la aranjatul grădinilor sau la văruitul pomilor.

In faţa şcolii noastre se află grădina de flori. Felul cum a fost plantată în anii trecuţi nu le-a mai plăcut pionierilor. Ei au făcut totul din nou. Intîi au săpat de jur împrejur o alee lată de 2 m. In mijlocul grădinii, unde se află un monument istoric, şi pe alei, au plantat tufe de trandafiri. De o parte şi de alta au făcut ronduri, pe care au semănat flori de toate culorile.

Din centrul grădinii pornesc în toate direcţiile alei pe care ne putem plimba. Au lăsat şi o pajişte înverzită, înconjurată de brazi, unde se vor putea odihni în timpul liber şi unde vor organiza diferite jocuri sau chiar mici focuri de tabără.

Zilele acestea vor aşeza băncile şi mesele de mesteacăn, construite de „dulgherii" şi „tîmplarii" unităţii. Vrem ca grădina noastră să semene cu un adevărat parc!

Gh. BOSCANICI
instructor superior
Şcoala de 7 ani Schitu-Goleşti
raionul Muscel

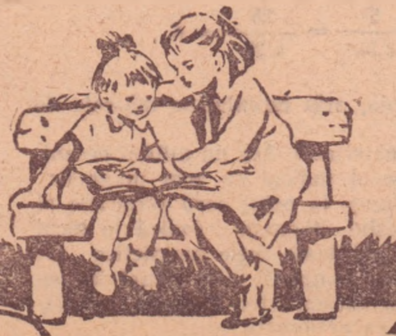
Cresc semănăturile

Cum s-a desprimăvărat, pionierii detaşamentului nostru au început munca pe lotul şcolar. Am săpat şi am fărîmiţat pămîntul, am făcut brazdele şi apoi am semănat într-o parte flori, iar în cealaltă — legume. In jurul brazdelor şi pomilor am aşezat pietre, pe care apoi le-am văruit.

Noi cercetăm mereu şi urmărim îndeaproape semănăturile din straturi. In fiecare dimineaţă, pionierii de serviciu stropesc semănăturile, ca să crească mai repede.

Toţi pionierii noştri au îndrăgit lotul şcolar.

Elena IONIŢA
cl. a III-a
comuna Grădiştea — Ploeşti

Fructele din livada noastră

Acum 4 ani, tata ne-a arătat, mie şi fratelui meu, cum se sădesc puieţii. După îndemnul lui am plantat atunci pomi fructiferi în jurul gardului şi în faţa casei. Am sădit duzi, pruni, gutui, meri şi vişini. Anul trecut, cînd vedeam în pomi primele fructe, stăteam şi nu ne mai săturam privindu-le. Din livada noastră de acasă am mîncat în vara aceea mai multe fructe ca oricînd.

Şi în primăvara asta ne-am îngrijit de pomi. I-am săpat la rădăcină, i-am curăţat de crengi uscate şi de omizi şi i-am văruit.

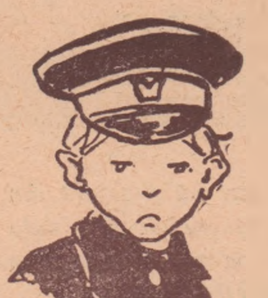
Dar noi nu avem în curte numai livadă. Sub fereastra camerei noastre ne-am făcut şi o grădiniţă de flori.

Mihai DIACONESCU
Şcoala medie de 10 ani nr. 2
Tg. Jiu — Craiova

FOMA

de Serghei Mihalkov

Pe-o stradă, — aproape
de noi,
stă un băiat,
pe nume — Foma...
Un încăpăţinat !
Oricine zică-i
orice —
e de prisos !
El
— pe oricine —
îl ia de mincinos !

...Zi-i :
— „Ia-ţi galoşii,
că ploaia e în toi !...
Tu nu vezi, Foma —
afară e noroi !?"

O-ntoarce Foma :
— „Ia să nu-mi vinzi gogoşi !"
Şi
— prin băltoace —
o ia fără galoşi...

E ger !...
Copiii
patinele şi-au pus.
Drumeţii umblă
cu gulerele sus.

— Ascultă, Foma,
ia-ţi haina !" — îi zic toţi...
El, la plimbare,
— sportiv —
Pleacă-n chiloţi !

Chiar faţă-n faţă
cu elefantul pus —
morţiş ar ţine-o :
— „Staţi !...
Nu mă las eu dus !
...Ce mi se îndrugă ?...
Ce elefant, mă rog ?
...Cu elefantul
nu seamănă deloc !"

. . . .

Odată, Foma
visă că
— nu ştiu cum —
mi se pornise
prin Africa —
la drum.
Ardea un soare...
(un soare african !)
Iar fluviul Congo
curgea...

Sub un banan
— la malul apei —
făcură un popas.
Şi
toţi băieţii
— lui Foma —
într-un glas :
— „Nu-i voe-n apă
că-s crocodili !..."
i-au spus.

— „Ba-i o minciună !
(le-a-ntors-o Foma)
Nu-s !"
...Şi-a scos cămaşa,
chiloţii şi i-a scos —
şi-n apă iată-l,
deşi-i periculos !

Dar
— vai ! —
se-ndreaptă
un crocodil spre el !
— „Ia seama, Foma !
Păzeşte-te — că-altfel !..."

Şi-aud băieţii
răspunsul cunoscut :
— „Ia daţi-mi pace !...
Ştiu eu ce-am de făcut !"

Dar crocodilul
l-aproape :

Hap !
...şi atît.
Şi bietul Foma
i s-a şi dus pe gît...
Doar capul, încă,
o clipă
i-au zărit.
Şi :
— „Nu-i adevă..."
la mal s-a auzit.

Iar crocodilul
— sătul —
scoase-un oftat
şi-n apa verde
— pe loc —

s-a scufundat...
Şi stau cămaşa,
chiloţii-ntinşi pe jos...
Să-nnoţi în Congo-i
— cum ştiţi —
primejdios !

. . . .

În zori se scoală...
Pe scaun, oare, cum
de stă cămaşa,
lîngă chiloţi,
acum ?!

Se miră Foma...
ba e chiar revoltat :
— „Cum ?... Vis fu ăsta ?...
Ba nu !... Eu n-am visat !"

...Căţaţi un Foma
— copii —
ca dumnealui,
şi-aceste versuri
citiţi-i-le lui !

în romîneşte
de **CEZAR DRAGOI**

Răspunsuri la CINE ŞTIE MAI MULT?

SERIA A V-A
pentru clasele a IV-a şi a V-a

1. — In zilele însorite suprafaţa pămîntului şi straturile de aer din apropierea lui se încălzesc. După apusul soarelui, în serile senine de primăvară şi vară, începe răcirea suprafeţei solului şi a plantelor. Aerul care vine în contact cu această suprafaţă se răceşte de asemeni şi devine suprasaturat cu vapori de apă care cad pe sol şi pe plante sub formă de rouă. Pe vînt puternic păturile de aer care vin în contact cu suprafaţa solului sînt în continuă mişcare nemaiputîndu-se forma rouă.

2 — Soarele nu încălzeşte direct aerul, ci pămîntul. Pămîntul iradiază căldura primită de la soare încălzind stratul de aer din apropierea lui. La înălţime mare aerul este rece. De aceea el absoarbe căldura de pe vîrful muntelui şi zăpada se poate menţine. La aceasta contribuie şi curenţii de aer de la înălţimi.

3. — Pentru uscarea podelelor (respectiv evaporarea apei) este necesară o cantitate de căldură. Aceasta este absorbită din aerul camerei şi de aceea el se răceşte.

4. — 1, 2, 3.

5. — „Măruntica" de Christian Andersen.

Pentru clasele a VI-a şi a VII-a

1. — Cînd turnăm apă fierbinte deasupra paharului, aerul pe care îl conţine acesta se încălzeşte, se dilată. Datorită acestui fapt apa este eliminată din pahar şi o parte din aer îşi face drum prin apa turnată în farfurioară. La suprafaţa ei apar băşici. Apoi cînd se răcesc pereţii paharului se răceşte şi aerul din el şi se contractă. Sub pahar, presiunea scade. De aceea apa din farfurioară va fi absorbită în interiorul paharului.

2. — Da. In centrul deşertului, masivul Hoggar are o înălţime ce depăşeşte 2500 m. iar muntele Taha are 3.000 metri. La această altitudine este normal să întîlnim zăpadă.

3. — Capra legată de ţăruş cu funia de 2,50 m. reuşeşte să pască iarba de pe aria unui cerc cu raza de 2,50 m. Dublînd lungimea funiei, se dublează de fapt raza cercului. Dar cu aria cercului ce se întîmplă ? Ştim că la figuri asemenea, raportul ariilor este egal cu pătratul raportului de asemănare. Dacă notăm cu :

a — aria cerc. cu raza de 2,50 m.
A — aria cerc. cu raza de $2 \times 2,50$ m = 5 m.
Vom avea

$$\frac{A}{a} = \frac{5^2}{2,50^2} = \frac{25}{6,25} = 4$$

sau A = 4 a

Deci dublînd funia, aria cercului se măreşte de 4 ori.

4. — Perioada cuaternară. Are un milion de ani.

5. — Urmînd nordul indicat de acul magnetic al busolei nu se ajunge la polul nord geografic al pămîntului, ci la polul magnetic (adică în locul spre care se îndreaptă toate acele magnetice ale busolelor). Acest pol magnetic este situat în peninsula Boothia din extremitatea de nord a Americii Aci au ajuns excursioniştii

Joc literar

La acest joc pot lua parte mai mulţi pionieri. Participanţii trebuie să-şi aleagă dintre ei un arbitru şi să-şi procure fiecare cîte un creion şi o coală de hîrtie.

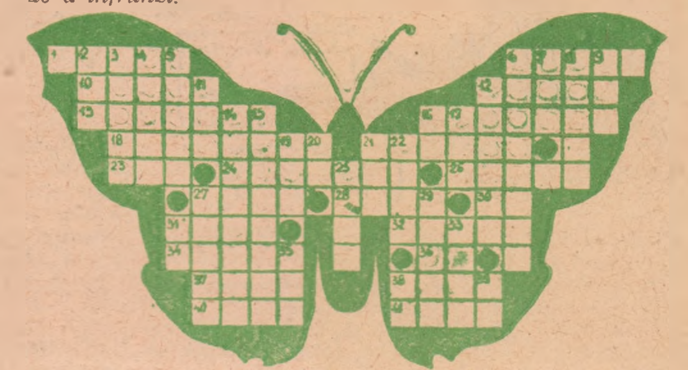
Arbitrul anunţă că jocul a început şi spune un cuvînt. Pionierii îl notează şi încearcă să formeze de la el, prin derivare şi compunere, o familie de cuvinte. De exemplu, din cuvîntul lemn se pot forma: lemnar, lemnărie, lemnişor, înlemnit, untdelemn etc., iar din cuvîntul zi — ziulica, zilnic, ziar, zilier, deunăzi, astăzi, miazăzi, etc. Cînd unul din jucători crede că a format întreaga familie a cuvîntului, el strigă: „Stop !" Ceilalţi participanţi încetează imediat să mai scrie şi predau colile de hîrtie arbitrului. Acesta numără cine a format cele mai multe cuvinte şi atribuie pentru fiecare din ele cîte un punct. Apoi arbitrul întoarce colile de hîrtie jucătorilor şi spune un alt cuvînt, de la care participanţii trebuie să formeze o altă familie de cuvinte. In felul acesta se procedează de opt ori. Participantul care a reuşit să formeze cele mai bogate familii de cuvinte într-un timp limitat obţine cel mai mare punctaj şi este declarat cîştigător.

Dăm mai jos cîteva cuvinte care pot fi indicate de arbitru la formarea familiilor de cuvinte : şcoală, faţă, drum, lucru, a scrie, social, nume, a trece.

In luna mai

ORIZONTAL

1. Un proverb romînesc spune că numai cu una nu se face primăvară (pl). 6. Pui... de floare. 10. Iarbă mare (pl. — Oltenia şi Banat) 12. Pui de copac. 13. Cîntec vesel de păsărele. 16. Lucrări agricole de primăvară. 18. Cele de mai sînt, de obicei, senine şi pline de farmec. 21. Viermii care o produc sînt crescuţi tocmai în această lună. 23. Primii... dar nu ghiocei. 24. Murmurul frunzelor în adierea vîntului. 26. Apar în luna mai şi se feresc grozav de... flit. 27. Cărări prin parcuri. 28. Plantă cu flori galbene numită şi laptele cucului. 30. Iată (Transilvania). 31. Barba lui... — sau Rodul-pămîntului — plantă care înfloreşte în luna mai ! 32. Ramură tînără. 84. Nori albi, în formă de tufă, cu strălucire mătăsoasă şi care se întîlnesc la 7-11 km. înălţime. 36. Numele brazilian şi paraguayan al ceaiului. 37. In luna mai e înverzit şi plin de flori. 38. Deobicei înfloresc în aprilie, dar în anul acesta, în multe locuri, au înflorit în mai. 40. Ţii calea. 41. Arbore de pădure care înfloreşte înainte de a înfrunzi.

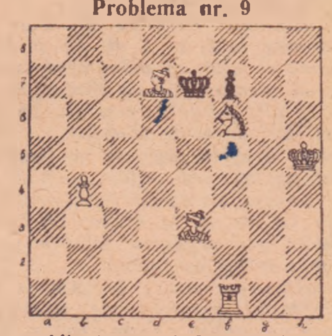
VERTICAL

2. Poate fi: de odihnă, rezervat, natural, întins, etc. 3. Dacă n-a fost distrusă, acum — în mai — ronţăe de zor funzele copacilor. 4. Antonimul lui „desiş". 5. Se zice că tresaltă de bucurie în piept, atunci cînd admiră natura în luna mai (pl.). 6. Inmulţire la plante. 7. Forma populară a particulei cu ajutorul căreia se formează viitorul verbelor. 8. Sosite în faptul primăverii, clocesc acum ouăle aşezate în cuibul de deasupra casei. 9. Prefix pentru ureche. 11. Insulă în arhipelagul Noilor Hebride. 12. Loc de păscut. 14. Cu flori. 15. Reamenajate, cunosc acum, în mai, freamătul întrecerilor sportive. 16. Paşte iarbă în... Dobrogea. 17. Ramură (poetic). 19. Copac de pădure care înfloreşte în mai, răspîndind un miros foarte plăcut. 20. Serveşte ! 21. Sfîrşit de primăvară. 22. Insulă formată din „arbori" de... mărgean. 25. Spre sfîrşitul lui mai umplu luncile cu florile lor purpurii. 27. Fără ea, păsările n-ar putea să zboare. 29. Prăjit bine 31. Un dar al albinelor pe care-l refuzi cu plăcere. 33. Fructele fagului (pl.). 35. Scindat... dar nu în întregime. 38. Chemare intimă 39. Plantă textilă.

Cuvinte mai puţin cunoscute : OMANE, MI, EPI, OTI.

Concurs pentru dezlegătorii de probleme de şah

Problema nr. 9

Alb joacă şi face mat în două mutări.

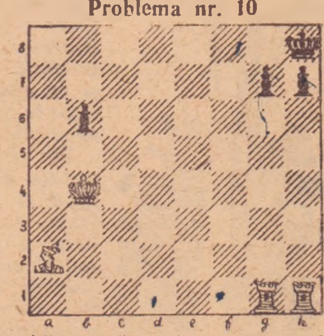
Controlul poziţiei

Alb: Rh5, Tf1, Ne3, Nd7, Cf6, pb4 (6 piese)

Negru: Re7, pf7, (2 piese).

— Termenul de trimitere a dezlegărilor se prelungeşte la 15 zile de la publicarea problemelor

Problema nr. 10

Alb joacă şi face mat în 3 mutări.

Controlul poziţiei :

Alb : Rb4, Tgl, Thl, Na2 (4 piese).

Negru : Rh8, pb6, g7 şi h7 (4 piese).

— La problemele în 3 mutări se vor arăta toate variantele principale care rezultă după „mutarea cheie"

Redacţia şi administraţia : Bucureşti Piaţa Scînteii tel 7.61.00 7.60.10 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS—3452